

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4MCdo/15/2013
Identifikačné číslo spisu:	5109239203
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Eva Sakálová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5109239203.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne U. bývajúcej v N., proti žalovaným 1/ W., bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. Mgr. Štefanom Buchom, advokátom v Žiline, Námestie M. R. Štefánika č. 1, 2/ Y., bývajúcej v N., 3/ Y. bývajúcemu v W. a 4/ U., bývajúcemu v N., o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25 C 262/2009, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2013 sp. zn. 7 Co 373/2012 a uzneseniu Okresného súdu Žilina z 9. júla 2012 č.k. 25 C 262/2009-306, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2013 sp. zn. 7 Co 373/2012 a uznesenie Okresného súdu Žilina z 9. júla 2012 č.k. 25 C 262/2009-306 z r u š u j e a v e c v r a c i a Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozsudkom z 22. novembra 2011 č.k. 25 C 263/2009-240 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala (po pripustení zmeny žaloby súdom), že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. území N., označenom geometrickým plánom Ing. C. - geodetické práce F., č. XXXXXXXXX-XXX/XXXX, úradne overený Správou katastra N. pod č. XXXX/XXXX s parcelným číslom I., trvale trávnaté porasty o výmere 160 m², ktorá bola oddelená od pôvodnej parcely I. trvalé trávnaté porasty o výmere 223 m², zapísanej u Správy katastra N. pre kat. územie N. na LV č. X. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť pôvodne žalovanej N. (zomrelej 19. decembra 2012) k rukám jej právneho zástupcu trovy konania 728,96 Eur do 3 dní po právoplatnosti rozsudku a v tej istej lehote na účet súdu prvého stupňa trovy štátu 6,93 Eur.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne a pôvodne žalovanej rozsudkom z 20. júna 2012 sp. zn. 7 Co 49/2012, rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu žalobkyne na určenie vlastníckeho práva zamietol a vo výroku, ktorým zaviazal žalobkyňu k povinnosti zaplatiť na účet okresného súdu trovy štátu 6,93 Eur do troch dní, potvrdil. Vo výroku o trovách konania účastníkov rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Mal za to, že pri vyčíslení trov právneho zastúpenia mal súd prvého stupňa vychádzať z § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o

odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) a z prílohy č. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a poplatkoch za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej len „zákon č. 582/2004 Z.z.“).

Okresný súd Žilina uznesením z 9. júla 2012 č.k. 25 C 262/2009-306 rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanej náhradu trov konania 376,11 Eur a trov odvolacieho konania 15,93 Eur k rukám jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. O náhrade trov konania, vzhľadom na úspech žalovanej v konaní, rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal jej 100 Eur titulom znalečného, úhradu za kolkové známky 32 Eur a 244,11 Eur titulom trov právneho zastúpenia z 9 úkonov právnej pomoci. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon poskytnutej právnej služby vyčísľil z hodnoty nehnuteľnosti vychádzajúc z prílohy č. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. tak ako to uvádzal odvolací súd. V zmysle tejto právnej úpravy cena za 1 m² v kat. území N. bola stanovená vo výške 0,0169 Eur/m², čo predstavuje základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 16,60 Eur.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovanej uznesením z 30. januára 2013 sp. zn. 7 Co 373/2012 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanej trovy konania 376,11 Eur potvrdil, vo výroku, ktorým bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania 15,93 Eur zmenil tak, že žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanej trovy odvolacieho konania 40,16 Eur k rukám advokáta. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyňi trovy odvolacieho konania 19,12 Eur na účet jej právneho zástupcu. Mal za to, že súd prvého stupňa správne postupoval pri určovaní hodnoty predmetu sporu pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pričom pri stanovení hodnoty sporu správne aplikoval prílohu č. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. Odvolací súd za dôvodné považoval len odvolanie žalovanej proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým opomenul rozhodnúť o uplatnených trovách odvolacieho konania za vykonaný úkon právnej pomoci, a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil. O trovách odvolacieho konania 19,12 Eur vzhľadom na úspech žalobkyne len v nepatrnej časti rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a na ich náhradu zaviazal neúspešnú žalovanú.

Na podnet žalovaných 1/ až 4/, právnych nástupcov po pôvodne žalovanej N., podal generálny prokurátor Slovenskej republiky mimoriadne dovolanie proti uzneseniam nižších stupňov a navrhol ich zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Vychítal odvolaciemu súdu ako aj súdu prvého stupňa, ktorý bol inak viazaný pri rozhodovaní o náhrade trov konania právnym názorom odvolacieho súdu, že pre stanovenie hodnoty predmetu sporu a následne pre stanovenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby aplikovali zákon č. 582/2004 Z.z., čím vec nesprávne právne posúdili (§ 243 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Žalobkyňa navrhla mimoriadne dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Žalovaná 1/ žiadala mimoriadnemu dovolaniu vyhovieť.

Žalovaní 2/ až 4/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.), po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu žalovaných (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p., môže byť mimoriadne dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom mimoriadneho dovolania, ako i v mimoriadnom dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatorne (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá

vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V preskúmvanej veci neboli tieto procesné vady konania mimoriadnym dovolateľom namietané a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 151 ods. 5 veta prvá O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

V preskúmvanej veci je nepochybné, že predmetom konania je určenie vlastníctva k nehnuteľnosti označenej žalobkyňou. Podkladom pre stanovenie základnej hodnoty za jeden úkon právnej služby je určenie hodnoty spornej nehnuteľnosti. Súd pri stanovení hodnoty nehnuteľnosti vychádza zo všeobecnej (trhovej) hodnoty veci.

V danej veci ostalo sporným, z ktorého právneho predpisu treba pri určení hodnoty predmetu sporu a na to nadväzujúce stanovenia základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzať.

Treba súhlasiť s názorom mimoriadneho dovolateľa, že právnym predpisom, ktorý stanovuje postup pri určovaní všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti je vyhláška č. 492/2004 Z.z., ktorá v prílohe č. 3 bod A, za všeobecnú hodnotu považuje objektivizovanú hodnotu nehnuteľností a stavieb, ktorá je odhadom ich najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by tieto mali dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď predávajúci i kupujúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou.

Zákon č. 582/2004 Z.z. upravuje miestne dane a miestne poplatky za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (§ 1). Stanovuje zásady pre určenie predmetu, základu, sadzbu dane, výpočet dane z pozemkov, označenie danovníka, správu dane a pod. Zákon nevychádza zo všeobecnej hodnoty majetku, ale stanovuje kritéria, ktoré považuje za rozhodujúce pre stanovenie výšky miestnych daní a miestnych poplatkov.

Ak potom odvolací súd a tiež súd prvého stupňa, ktorý bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pre stanovenie hodnoty predmetu sporu a následne pre stanovenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby aplikovali zákon č. 582/2004 Z.z., nepoužili správny (náležitý) právny predpis, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdili, je uplatnený dovolací dôvod podľa § 243f písm. c/ O.s.p. v prejednávanej veci daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.